

RESSÒ DE LA PARAULA

«L'avui» de Déu (I)

Parlant dels humanistes cristians actius, dèiem que, per a ser-ho de debò, han de fer un procés personal prolongat i que a més, d'alguna manera, participaran de la Creu de Crist. Així entrem en el camí de la Quaresma.

Visquem la Quaresma, com sempre, inserits en el camí de la vida humana concreta. En particular, visquem-la molt conscients de la gran crisi humana de la pandèmia, aquest poder, estrany, desestabilitzant, enemic de la vida humana. Ens hi ajudarà oportunament un missatge que trobem a la Carta als Hebreus.

Aquesta carta s'adreça a cristians que es veuen exposats a una prova difícil. Els temps en què se sentien generosos i decidits per al sofriment queden ja llunyans. Quan van començar a creure en Crist, visqueren moments de gran lliurament i generositat per a afrontar sofriments i persecucions (cf. *He* 10,32-39). Amb el pas del temps, aquesta disponibilitat s'havia refredat. Llavors, l'autor, els cita el Salm 94(95):

«Per això, com diu l'Esperit Sant a l'Escriptura: «Avui, quan escolteu la seva veu, no enduriu els cors com en el temps de la rebel·lió, el dia de la prova en el desert, quan van posar-me a prova els vostres pares i em temptaren; tot i haver vist les meves obres».»

Per a entendre això, convidem a fer quatre salts en el temps, com anant de crisi en crisi. L'autor del Salm 94(95) recorda la crisi del poble en ple desert, allí on Déu els havia posat, camí de la llibertat: set i fam i protesta lògica per part del poble con-

tra Déu (*Meribà* = disputa i *Massà* = temptació). Aquesta mateixa crisi la podien viure els que pregaven amb el Salm, segles més tard. Pel seu costat, l'autor de la Carta als Hebreus, segle I, identifica una crisi semblant en els seus interlocutors, quan estan temptats de queixar-se i protestar davant de persecucions i sofriments. El quart «salt» en el temps el fem nosaltres, tot mirant la crisi que estem patint.

Crisis semblants, que plantegen els mateixos problemes, que desperten les mateixes reaccions. En definitiva, una mateixa humanitat que sofreix

essencialment les mateixes crisis, davant un mateix Déu. Però la humanitat va canviant d'ànim, de voluntat, d'idees i de projectes, mentre que Déu roman: el seu nom és «el Déu fidel, en la seva paraula, en la seva promesa, en el seu ésser». Aquest és el fonament últim del gran missatge: «escoltar AVUI la seva veu».

Què vol dir això?

—Primer, que en Déu no hi ha temps que faci canviar o «desgastar» la seva veu. Ell continua parlant i cridant, sigui com sigui la situació que vivim.

—Segon, que Déu parla en la situació concreta, en la història, en el moment que vivim, sobretot en el moment de crisi.

—Tercer, que ell fa sentir la seva veu esperant-ne resposta.

Amb una particularitat. Déu no canvia, perquè el seu ésser és amor inesgotable. Però sí que s'ha manifestat progressivament en la història. El seu «avui» ha estat un continu creixement d'amor fins a l'extrem. Diu el Salm que «havia vist les seves obres». Quines obres? Les seves obres d'amor. En l'Èxode l'alliberament de l'esclavitud. En temps de la Carta als Hebreus, la seva obra definitiva: el Misteri Pasqual, la vida, mort i resurrecció de Jesucrist.

Al nostre temps aquest mateix esdeveniment brilla il·luminant el gran «avui» de l'Esperit, per tal que escoltem la seva veu en plena crisi i hi sapiguem respondre.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

On hi ha tribulacions, Jesús s'hi fa present

En aquest context (de la pandèmia), més aviat desolador per a àmplies majories, som a «Tir», hi ha tribulacions, l'Evangeli ens diu que Jesús s'hi fa present.

La dona cananea demana a Jesús «Tingueu compassió de mi, Senyor.»

Tenir compassió vol dir ser capaç de «patir amb», *compati*.

Trobar persones compassives és un tresor, persones capaces de «patir amb». Si alguna cosa ens mata és la in-

diferència, el passar de llarg del dolor aliè.

Poden compadir les persones misericordioses.

Al *Sermó 358 A*, sant Agustí explica què és la misericòrdia, i diu que aquesta paraula n'inclou altres dues: *miseria* i *cor*; misèria i cor. Es parla de misericòrdia quan la misèria aliena toca i sacseja el teu cor.¹

Goso fer una crida a la misericòrdia, que és molt més que la solidaritat. Hem

de viure la revolució de la misericòrdia. La misericòrdia canvia el món.

El papa Francesc explica que la misericòrdia va més enllà de la Llei. La misericòrdia no humilia ni maltracta, sinó que «Déu perdona amb una carícia».²

La misericòrdia és la plenitud de la justícia.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Cfr. AGUSTÍN DE HIPONA, *Sermón 358 A* (Morin 5), traducció de Pío de Luis Vizcaíno, [en línia] <<https://www.augustinus.it/spagnolo/discorsi/index2.html>> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

² Cf. FRANCESC, *Meditaciones diarias*, Misas matutinas en la capilla de la *Domus Sanctae Marthae*. 7 de abril de 2014, [en línia], <http://w2.vatican.va/content/francesco/es/cotidie/2014/documents/papa-francesco_20140407_perdon-caricia.html> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

ECO DE LA PALABRA

El «hoy» de Dios (I)

Hablado de los humanistas cristianos activos, decíamos que, para serlo de verdad, han de hacer un proceso personal prolongado y que además, de algún modo, participarán de la Cruz de Cristo. Así nos introducimos en el Camino de la Cuaresma.

Vivamos la Cuaresma, como siempre, insertos en el camino de la vida humana concreta. En particular, vivámosla muy conscientes de la gran crisis humana de la pandemia, ese poder, extraño, desestabilizante, enemigo de la vida humana. Nos ayudará oportunamente un mensaje que hallamos en la Carta a los Hebreos.

Esta carta se dirige a cristianos que se ven expuestos a una prueba difícil. Los tiempos en que se sentían generosos y decididos para el sufrimiento quedan ya lejanos. Cuando empezaron a creer en Cristo, vivieron momentos de gran entrega y generosidad para afrontar sufrimientos y persecuciones (cf. He 10,32-39). Con el paso del tiempo, esta disponibilidad se había enfriado. Entonces, el autor, les cita el Salmo 94(95):

«Por eso, como dice el Espíritu Santo en la Escritura: “Si hoy escucháis lo que Dios dice, no endurezcáis vuestro corazón como aquellos que se rebelaron y pusieron a Dios a prueba en el desierto. Allí me pusieron a prueba vuestros antepasados, aun cuando habían visto mis obras”...»

Para entender esto, invitamos a realizar cuatro saltos en el tiempo, como yendo de crisis en crisis. El autor del Salmo 94(95) recuerda la crisis del pueblo en pleno desierto, allí donde Dios les había puesto, camino de la libertad: sed y hambre y protesta lógica por parte del pueblo contra Dios (*Meribá* = disputa y *Masá* = tentación). Esa misma crisis podían vivir los que oraban con el Salmo, siglos más tarde. Por su parte, el autor de la Carta a los Hebreos, siglo I, identifica una crisis semejante en sus interlocutores, cuando están tentados de quejarse y protestar ante persecuciones y sufrimientos. El cuarto «salto» en el tiempo lo hacemos nosotros, al mirar la crisis que estamos sufriendo.

Crisis semejantes, que plantean los mismos problemas, que despiertan las mismas reacciones. En definitiva, una misma humanidad que sufre esencialmente las mismas crisis, ante un mismo Dios. Pero la humanidad va cambiando de ánimo, de voluntad, de ideas y de proyectos, mientras que Dios permanece: su nombre es «el Dios fiel, en su palabra, en su promesa, en su ser». Este es el fundamento último del gran mensaje: «escuchar HOY su voz».

¿Qué quiere decir esto?

—Primero, que en Dios no hay tiempo que haga cambiar o «desgastar» su voz. Él sigue hablando y llamando, sea cual sea la situación que vivamos.

—Segundo, que Dios habla en la situación concreta, en la historia, en el momento que vivamos, sobre todo en el momento de crisis.

—Tercero, que él hace oír su voz esperando respuesta.

Con una particularidad. Dios no cambia, porque su ser es amor inagotable. Pero sí que se ha manifestado progresivamente en la historia. Su «hoy» ha sido un continuo crecimiento de amor hasta el extremo. Dice el Salmo que «habían visto sus obras». ¿Qué obras? Sus obras de amor. En el Éxodo la liberación de la esclavitud. En tiempo de la Carta a los Hebreos, su obra definitiva: el Misterio Pascual, la vida, muerte y resurrección de Jesucristo. En nuestro tiempo ese mismo acontecimiento brilla iluminando el gran «hoy» del Espíritu, para que escuchemos su voz en plena crisis y sepamos responder.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Trobada telemàtica de preveres i diaques

En l'era a.C. (abans de la Covid-19), el clergat diocesà solia reunir-se mensualment, bé per vicaries o bé de tot el territori diocesà, en un espai de formació i comunió eclesial.

Les circumstàncies de la pandèmia van obligar a trencar aquest ritme, en alguns moments, amb restriccions molt fortes i en altres, amb una certa flexibilitat, que permetia petites reunions presencials.

A la recerca de noves formes per continuar disposant d'aquests espais de comunió i de formació del presbiteri diocesà, ja es va realitzar el recés d'Advent telemàtic, el passat dia 1 de desembre, a través de la plataforma Teams.

A les portes de la Cuaresma, el passat dimarts **16 de febrer es va realitzar una nova trobada telemàtica de preveres i diaques.**

Va iniciar amb la pregària de l'hora menor de Tèrcia i el punt fort va ser la breu ponència de Mn. Norbert Miracle, vicesecretari de la CET, titulada «Orientacions pastorals a partir del document dels bisbes de la Tarraconense *Esperit, cap on guies les nostres Esglésies?*», amb la qual posava de relleu els principals continguts d'aquest document que els bisbes han redactat amb motiu de la cloenda del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense.

Per completar la reunió, el vicari general, Mn. Josep Maria Domingo, va fer present algunes informacions diocesanes, relatives a nous nomenaments, a l'estat de salut del presbiteri, properes reunions d'arxiprestos i del Consell Presbiteral. També se'ls va facilitar als mossens una sèrie de material per poder realitzar de manera coordinada a cada arxiprestat un recés de Cuaresma.

Reunió del Consell Presbiteral.

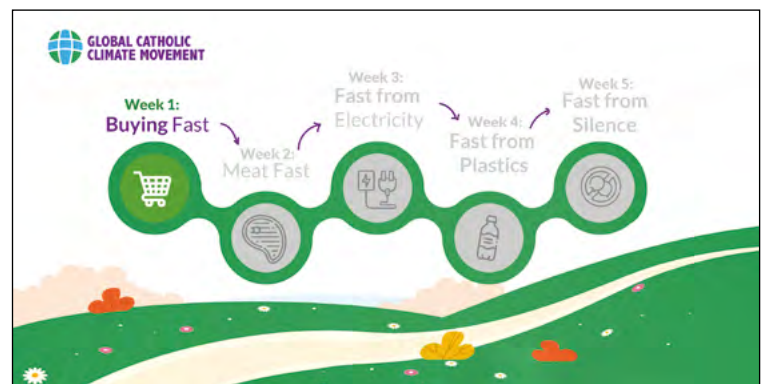
Després del procés d'eleccions oportú, a finals del mes de gener es va conèixer la composició del nou Consell Presbiteral per al període del 2021 al 2024 i ara, el proper 4 de març al matí, en modalitat presencial a la Casa de l'Església, si les condicions sanitàries no ho impedeixen, es realitzarà la primera trobada de constitució del Consell, amb l'elecció del seu Secretariat.

#CuaresmaLaudatoSi.

Aquesta iniciativa del **Moviment Catòlic Mundial pel Clima** convida a unir-se a una comunitat i comprometre's a realitzar canvis concrets

que redueixin la nostra empremta ecològica i inspirar els nostres germans i germanes per unir-se a aquesta conversió ecològica. Una eina per caminar en aquest recorregut de conversió és el **calendari**

#CuaresmaLaudatoSi, amb diverses propostes per a cada setmana de Cuaresma, per a cada dia, com ara: dejú de compres, dejú de carn, dejú d'electricitat, dejú de plàstics, dejú de silenci.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

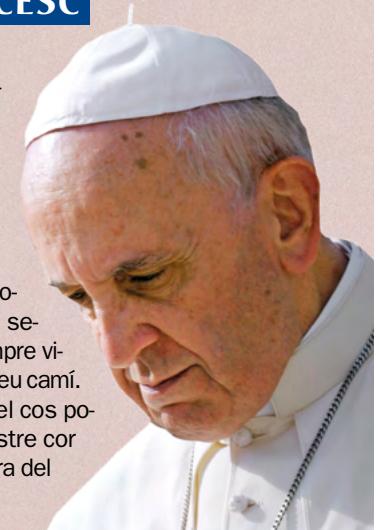

@Pontifex: «No estem fets per a somiar amb les vacances o el cap de setmana, sinó per a realitzar els somnis de Déu en aquest món. Ell ens ha fet capaços de somiar per abraçar la bellesa de la vida. I les obres de misericòrdia són les obres més belles de la vida» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cuidem la fragilitat de cada home, de cada dona, de cada nen i de cada ancià, amb aquesta actitud solidària i atenta, l'actitud de proximitat del bon samarità» (24 de novembre).

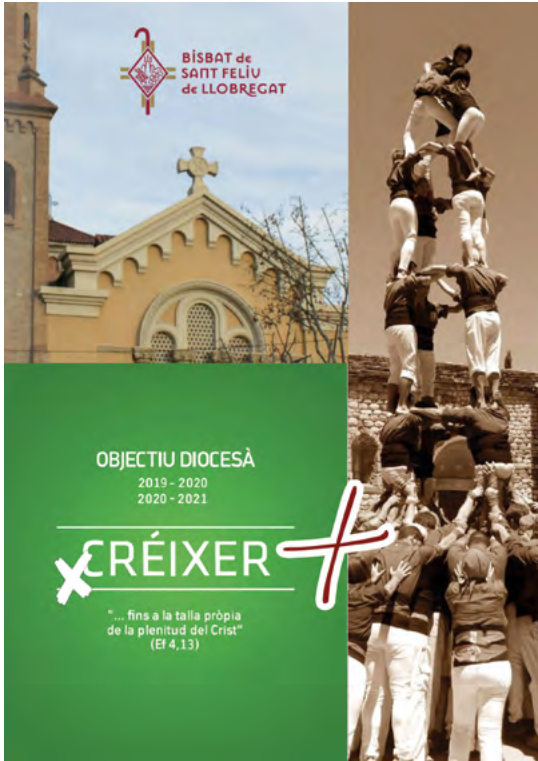
@Pontifex: «Déu és més pacient que nosaltres, i qui truca amb fe i perseverança a la porta del seu cor no queda decebut» (27 de novembre).

@Pontifex: «Tots nosaltres volem a Jesús, tots desitgem seguir-lo, però hem d'estar sempre vigilants per a romandre en el seu camí. Perquè amb els peus, amb el cos podem estar en ell, però el nostre cor pot estar lluny i portar-nos fora del camí» (28 de novembre).

Comunicació en temps de pandèmia

És cert que existeix el cansament pandèmic, i que l'estem patint amb major o menor consciència. Igualment, és cert que la crisi, tot tipus de crisi, potencialment, és una oportunitat de creixement. Entre aquestes variables seguim caminant en aquest 2021 i, amb una mirada atenta, podem descobrir petits brins verds que parlen de vida, de la vida que continua, que hi és i no es detura.

es valora la necessitat de continuar-la en el temps, amb una certa estructura arxiprestal més sòlida.

Ara bé, sobretot són els mitjans digitals els grans aliats en aquests moments, majoritàriament mitjançant els grups i llistes de distribució de WhatsApp. Mn. Pep Aguilar, de l'Arxiprestat de Piera-Capellades, dona veu a una experiència molt estesa: «Hem fet —suposo que com moltes parròquies— un grup de WhatsApp per poder fer arribar el *Full parroquial* i el *Full Dominical* als feligresos.

Tot va començar quan estàvem confinats totalment a casa, com a resposta a la necessitat de crear lligams de comunicació de la parròquia amb els feligresos, i ara s'ha estabilitzat aquest grup que és interparroquial, aplegant fidels de sis parròquies. D'una realitat negativa —la pandèmia— s'ha generat quelcom ben positiu —la intercomunicació entre tots i totes.

Una iniciativa habitual durant la Quaresma en l'Arxiprestat del Garraf era la distribució, cada diumenge, d'un cartronet, símil estampa, que feia referència a les lectures dominicals i amb unes preguntes, que servien per anar realitzant un examen de consciència al llarg de la Quaresma, en vistes a un moment de celebració del sagrament de la reconciliació abans de la Setmana Santa. Enguany, donat que no és oportú la distribució de materials en paper, el «cartronet» s'ha digitalitzat i es **distribueix per WhatsApp**, com un col·leccionable durant tota la Quaresma.

Coneixes més exemples de com créixer més en aquest temps de pandèmia? Segur que sí... Fem circular les iniciatives, per aprendre i gaudir els uns dels altres, de l'obra que Déu fa aquí i allà.

Escriu-nos a

premsa@bisbatsantfeliu.cat

DIUMENGE II DE
QUARESMA

LA
TRANSFIGURACIÓ
DEL SENYOR

- Has dubtat que Jesús és el Fill de Déu quan no entens el que està succeint?
 - Oblides a vegades que Déu és qui guia la teva vida?
 - Ajudo, acompanyo a altres cap a Jesús?
- Et fa mandra "baixar de la muntanya" és a dir, assumir els reptes de cada dia?

- Arxiprestat del Garraf

El camp de la comunicació és vital per mantenir vinculades les persones de les nostres comunitats cristianes i per arribar més enllà, per viure actitudinalment «en sortida».

Ara bé, com es diu en el material de l'**objectiu diocesà d'enguany, «Per créixer més»**, el més important és pensar **què es vol comunicar**, elaborar unes **prioritats**, dissenyar una **estratègia**.

Si la necessitat que s'identifica és la de mantenir, i créixer, en connexió, quan hem estat tant aïllats, es poden desenvolupar diverses iniciatives. A l'Arxiprestat del Garraf s'està organitzant una xarxa **d'acompanyament telefònic** a persones grans o que viuen soles, on cada node de la xarxa se'n cuida de trucar a dues o tres persones. Des de l'inici de la pandèmia ja es venia fent aquest servei a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Vilanova, però ara

AGENDA

- ▶ **Recés dels seminaristes.** Dissabte 6 de març, els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat realitzaran una jornada de recés al mateix Seminari Conciliar de Barcelona.
- ▶ **3r diumenge de Quaresma.** Diumenge 7 de març, a les 19 h, Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel bisbe Agustí.
- ▶ **Reunió dels bisbes de la CET.** El proper dimarts 2 de març, en modalitat telemàtica, es reuniran els bisbes de la Conferència Episcopal Tarracense (CET).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.
2. ■ **Dimarts** [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.
3. ■ **Dimecres** [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Medir, pagès, màrtir barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màr-

tirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i màrtir.

4. ■ **Dijous** [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ **Divendres** [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ **Dissabte** [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. *Sant Feliu*

de Llobregat: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ **Diumenge vinent**, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2. 5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15. 19b-26.39a.40-42)]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teofil, bisbe.

Diumenge II de Quaresma (B)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo»

La Transfiguració (1517-1520), de Raffaello Sanzio. Pinacoteca vaticana, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

Sovint les aparences amaguen l'autèntica realitat. Ho veiem tant a la primera lectura com a l'Evangeli.

La primera lectura presenta un fet enormement dramàtic: *Pren Isaac, el teu fill únic, que tant estimes i allà, dalt de la muntanya, sacrifica'l en holocaust.* Terrible aquesta ordre del Senyor. Però Abraham està disposat a complir la voluntat de Déu: *Agafà el ganivet per degollar el seu fill.* Però Déu no vol vides humanes: *Deixa estar el noi, no li facis res.* El que vol és l'acceptació de la seva voluntat: *Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, t'ompliré de benediccions i la teva descendència serà tan nombrosa com les estrelles del cel i els grans de sorra de les platges.*

A l'Evangeli hem llegit la transfiguració de Jesús. Aquell que semblava un home normal i corrent tal com el veien els deixebles dia a dia, *es transfigurà davant d'ells; els seus vestits es tornaren fulgurants; se li apareixen Moisès i Elies i se sent del núvol estant una veu: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, escolteu-lo.* Aquest Jesús que feia poc parlava d'anar a morir, al qual Pere va renyar per aquestes paraules, ara és el Fill estimat de Déu, al qual cal escoltar, precisament quan parla de creu, de seguiment, de mort, perquè és el Fill estimat, el model de Fill. Pere volia *fer tres cabanes* per quedar-se sempre a la muntanya, però ara ell i els seus companys, *no veieren ningú més sinó Jesús tot sol.* Ara és l'hora de seguir Jesús en la creu i en la mort. Ja arribarà l'hora de gaudir de la transfiguració, de la resurrecció. Per això Pau exclama: *Jesucrist, el qui va morir, més encara el qui va ressuscitar és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.* Per això pregunta: *Si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per nosaltres, no estarà disposat a donar-nos-ho tot?* Avui se'ns demana la disponibilitat d'Abraham i escoltar el Fill estimat de Déu perquè el camí és la creu, però el terme final és la resurrecció, l'experiència real de l'amor de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, ves-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat"».

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gén 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.